WEEKBLAD

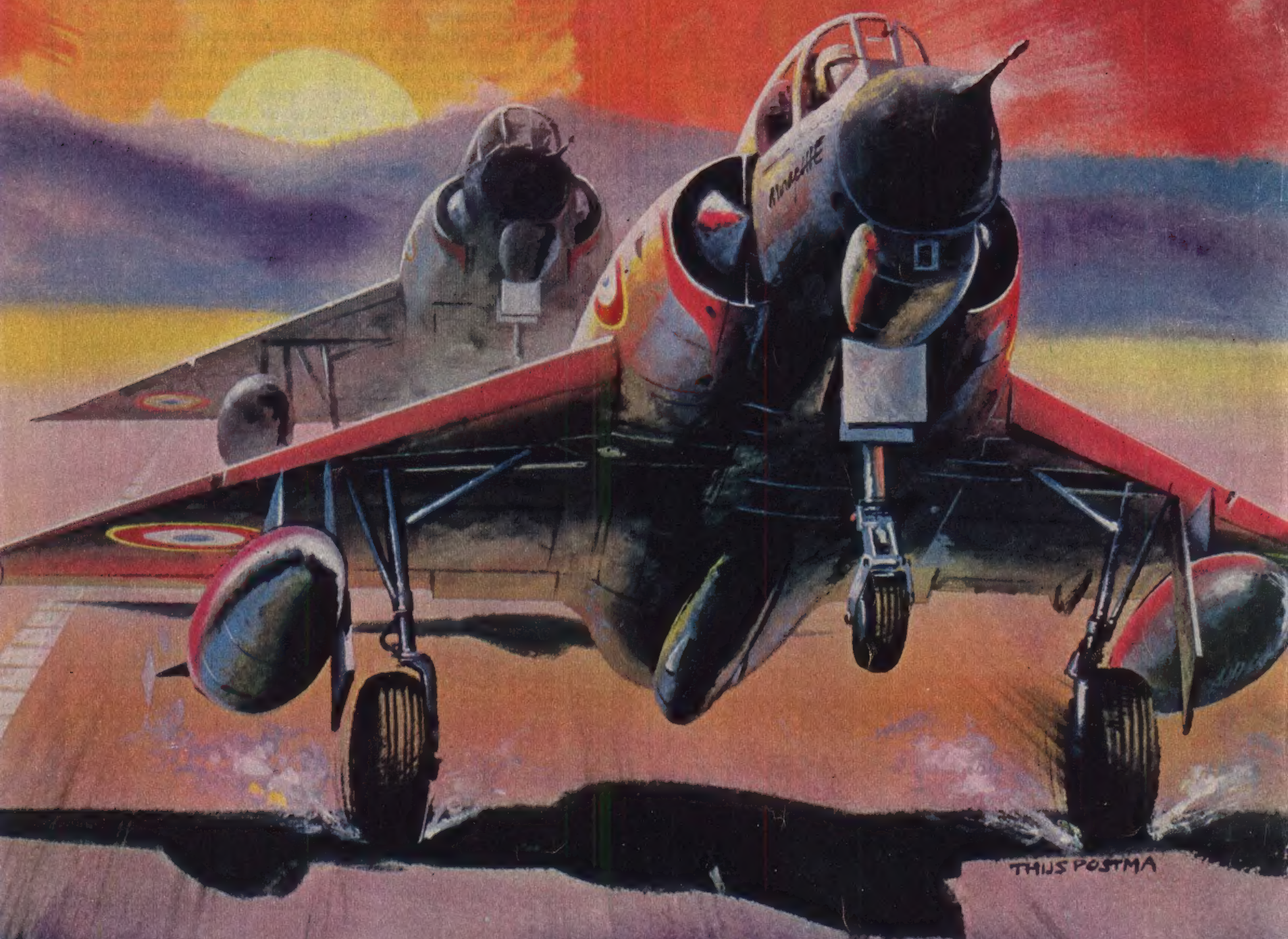
PEP

Nr. 37

14 sept. 1968
35 ct. per week
losse nrs. 45ct.
België 7 fr.

TUSSENLANDING OP IJSLAND

PAG 12 EN 13

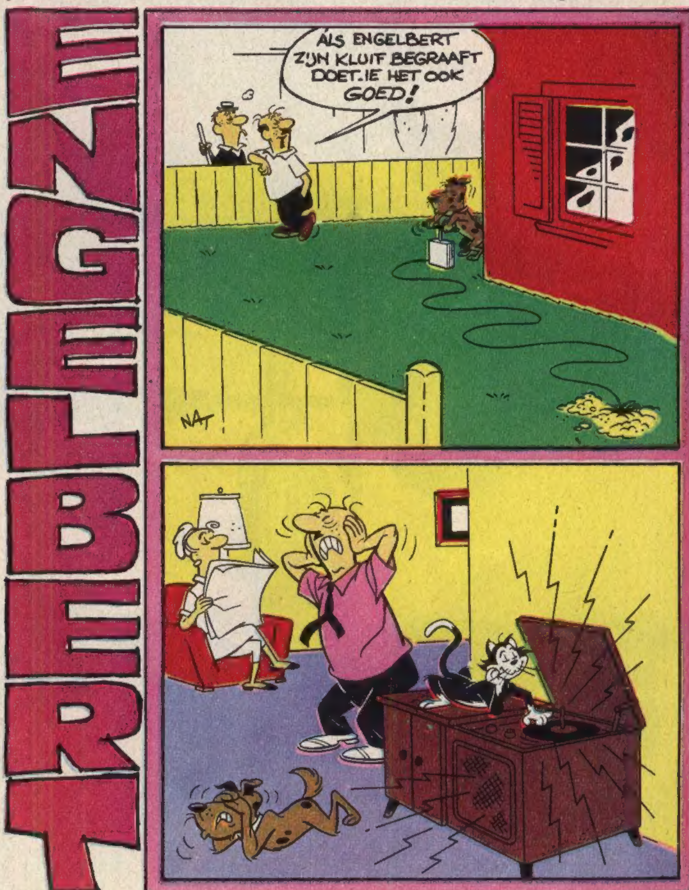
PEPFORUM
Neêrlands POPSTAD nummer een

JE RAADT HET NOOIT!

Niemand die het had kùnnen denken! Niemand die het had verwacht!
Niemand die het had kùnnen verzinnen. Neêrlands popstad nummer één is, je raadt het nooit, je weet niet wat je hoort,

VOLENDAM!

PEP vroeg: „Wat is jouw POPSTAD?!" Honderden brieven kwamen binnen. Vele plaatsen werden genoemd.
Rotterdam bijvoorbeeld twee keer. Den Haag veertien maal. Amsterdam werd door vierentwintig lezers als popstad aangewezen.
Volendam echter ging aan de kop. Meer dan tweehonderd stemmen werden op deze nijvere Noordhollandse vlek uitgebracht. En waarom?
„Omdat bijna iedereen in Volendam met een gitaar onder zijn arm loopt," schrijft Adriana Kower uit Hoogkarspel. Niet uit Volendam, maar helemaal uit Oud-Beijerland, dus verre van chauvinistisch, schrijft Roelie Duyvendak dat we eens moeten denken aan The Cats en Kees Veerman met verschillende hits. „Volendam, het Nederlandse Liverpool," schrijft Roelie nog. Betere reclame voor Dam aan de Vool als beatstad is er toch niet denkbaar. Erik Voortmans, we doen maar weer een greep in de stapel pro-Volendambrieven, zegt het kort maar krachtig: Volendam beste popstad-stop-luister naar BZN-stop-The Cats-stop-LeftSide-stop-Empty Fools-stop-Alles-stop-Niet meer over praten-stop-Erik.

U zei aan het eind van het gesprek met Van Beveren dat u niet wist wie de beste keeper van Nederland is. Nu, dan komt u het nu te weten: Tony van Leeuwen. En dan pas Van Beveren en Van Zoghel. Overigens wil ik u bedanken voor die prachtige voetbalfoto's. Ik heb me echter wel geërgerd aan de brieven van die vier Ajax-supporters. Peter Jongkind wil Telstar en Volendam niet in PEP hebben en ik vind dat deze clubs het wel hebben verdiend. Peter heeft best genoeg foto's van Ajax. Keizer is bovendien een grote niksnut. Geef mij Volendam maar. Gilbert van den Elde zegt dat Cruyff de grootste voetballer is die er ooit in ons land heeft geleefd. Weleens gehoord van Abe Lenstra, Kick Smit, Leen Vente, Bas Paauwe, Frank Wels, Wim Lagendaal, Faas Wilkes en Jef de Run? Dries van de Kinderen schreef helemaal een waardeloze brief. Coen is toch stukken beter dan Keizer?! Ajax is bovendien een onsportieve club. Denk maar aan de wedstrijd tegen GVAV. En laat P. M. J. Gours gezegd zijn dat Kindvall geen natrapper is. Ik ken wel anderen!

Eric Bos, Scheemda

Ik vind het grote flauwekul dat in het verhaal van Lucky Luke de Indianen zo stom praten. Ik vind al die gekke woorden nonsens. Verder heb ik geen kritiek op PEP, maar dit vind ik wel een beetje te ver gezocht.

R. van Iperen, Heemstede

Topowatah ay ihoach, tpowah! (Zie R. F. J. S. van Zanten, De talen en dialecten der stammen en volksgroepen bezuiden Groenland; een verkenning en poging tot classificatie. Amsterdam, 1893).

niet

Het is wel aardig dat Martin Lodewijk in z'n strip Agent 327 Maria Brallas met gotische letters laat zingen, maar ik kan het niet lezen.

Wilma van Buuren, Kethel

BAH!

De laatste tijd staan er te veel onsmakelijke woorden in PEP. Neem nou die kop in PEPPERS 28. Daar staat „Verrekte DC-9 weer verrekt". Schaam je, PEP. U kunt toch net zo goed schrijven: „Lange DC-9 weer verlengd."

Anton van der Reye, Waddinxveen

In PEP 27 staat een plaat over de Maori's. Deze plaat vind ik slecht, want alles is zo vaag gehouden. Bij 9 bijvoorbeeld staat dat daar meisjes met een smeekdans bezig zouden zijn. Dat zie je helemaal niet. Bij 32 moet een Kiwi staan, maar dat nummer is helemaal weg. Bovendien was die vogel bruin en bovendien is die vogel uitgestorven. En dat stond er niet bij.

Erica van der Plas, Eindhoven

504

Ik mag niet zeggen waar ik het vandaan heb, maar uw portret van de nieuwe Peugeot 504 beantwoordt op geen enkele manier aan de werkelijkheid. Volgens mij heeft de tekenaar de Simca 1100 een beetje veranderd. Goedkoop, hoor.

Patrick Moshdan, Amsterdam

NONSENS 300

Als er ooit 'n brief was waar ik het mee eens was, dan was het met die van P. Groenendijk uit Bodegraven in PEP 26. PEP overdrijft in de beschrijving van de Lamborghini. Het meest ergerde mij die opmerking over die andere Italianen die door de Miura hun glans zouden verliezen. Dat is NONSENS. Dat is geklets van kleine jongens die een auto alleen maar beoordelen op wat er op de snelheidsmeter staat. De Miura is trouwens niet de snelste Italiaanse wagen, dus ook niet de snelste ter wereld. De Iso Grifo Lusso 427 bijvoorbeeld met z'n 7000 cc V8 Chevroletmotor van 427 PK is goed voor 300 km/uur! En dan nog eens over de DAF. Toen de Daffodil verscheen, riep elke Hollandse automobilist: „La me-nie-lache-om-dat-ouwe-dames-wagentje"; maar toen de Fiat met de 500 kwam riepen dezelfden: „Wat 'n leuk dingetje!"

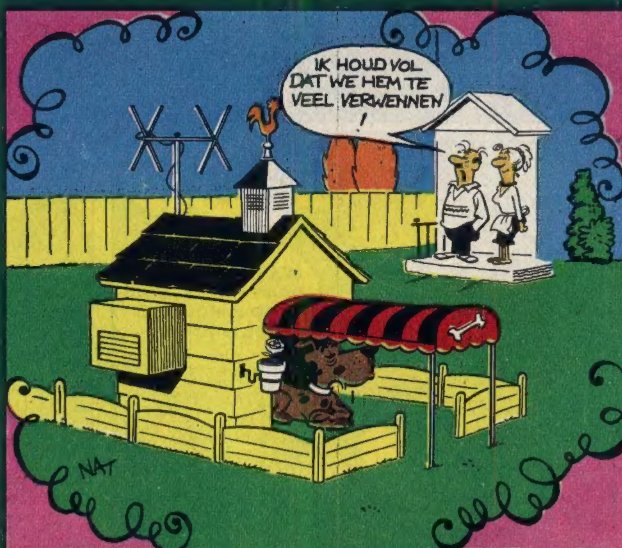
T. H. van Rijn, Hardenberg

met PEP

blijf je bij

DEZE WEEK

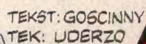

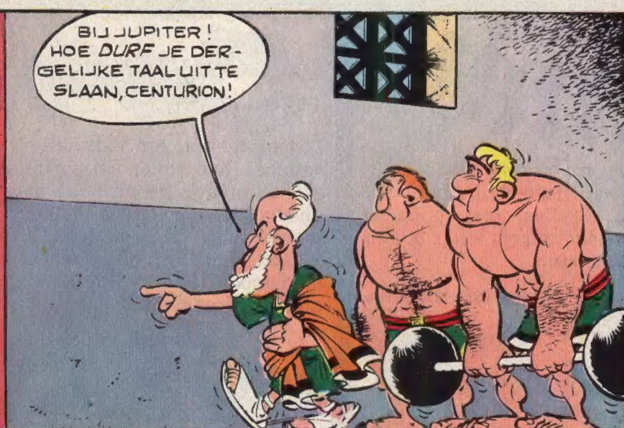
PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. **Girobetaling:** indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, telefoon 38.23.80. Prijs per nummer 7,— F. Franco per post. Per kwartaal 91,— F, per half jaar 182,— F, per jaar 364,— F, te voldoen op P.R. 834.05 van N. V. TUM - Antwerpen.

HIJ BEGON!

WAF! WAF!

Asterix en de

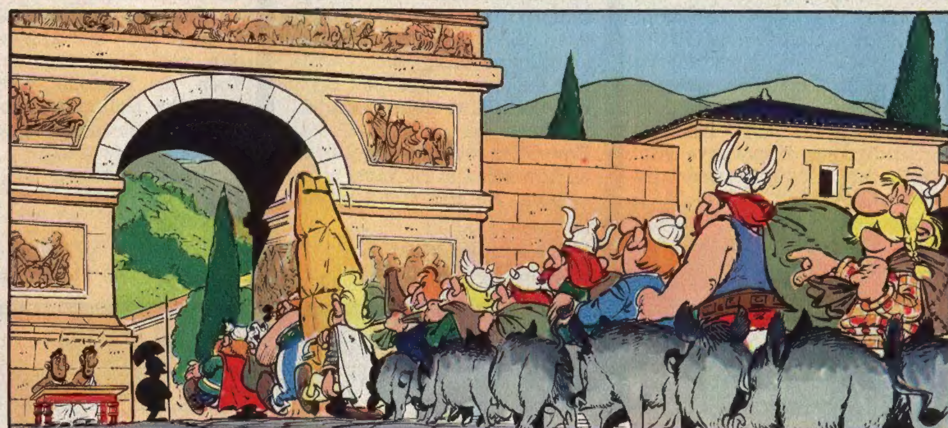
NIEMAND? VERTEL HET HEM, TULLIUS TORSUS!

TEGELIJKERTIJD BIJ HET INSCHRIJFBUREAU...

WAT IS DAT, BY HERMES?

WIJ ZIJN ROMEINEN! WE KOMEN ONS OPGEVEN VOOR DE OLYMPISCHE SPELEN!

ROMEINEN? JULLIE ?!

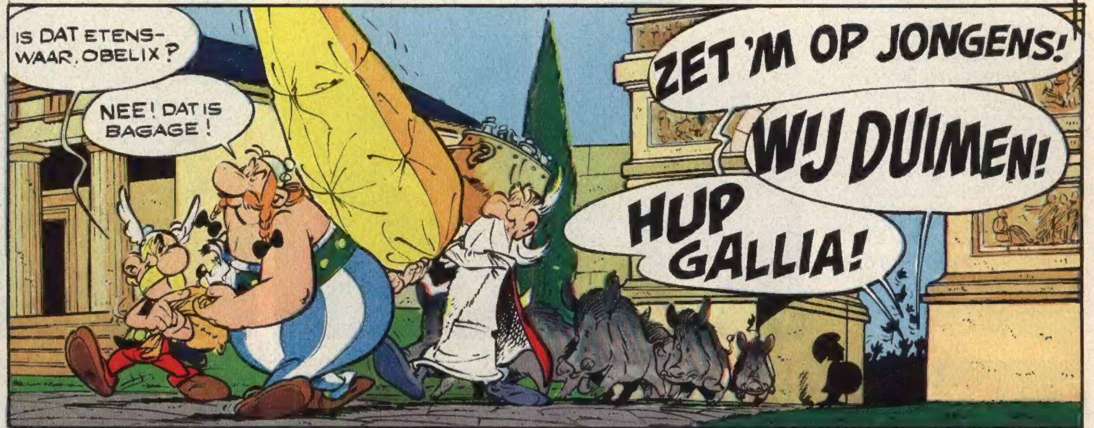

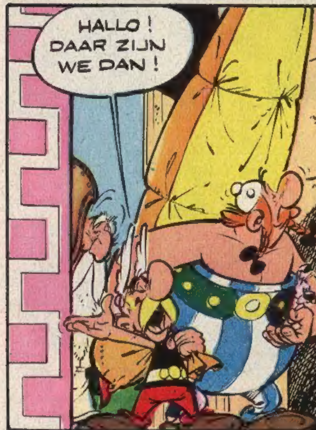

OLYMPISCHE SPELEN

De „coach" van Tullius Torsus vreest het ergste voor zijn pupil, nu Asterix een gevaarlijke concurrent gaat worden. En als hij zijn sombere voorgevoelens publiekelijk uit....

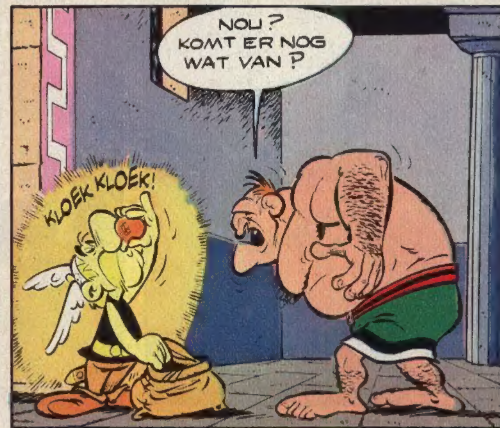

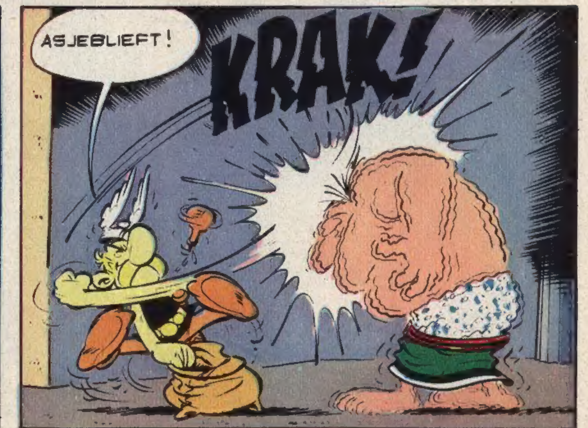

WORDT VERVOLGD

DOOR TIM MARAN EN HANS KRESSE

VIDOCQ EN DE KONING VAN DE ONDERWERELD

WAT VOORAF GING:

MET BEHULP VAN EEN AANTAL GEVANGENIS-BOEVEN HEEFT VIDOCQ DE STRIJD AANGEBONDEN MET VODDEBAAL, DE KONING VAN DE ONDERWERELD. EEN VAN VIDOCQ'S HELPERS, LATOUR, IS IN VODDEBAAL'S BENDE BINNENGEDRONGEN OM VOOR VIDOCQ TE SPIONEREN. ALS VODDEBAAL EEN INBRAAK BERAAMT IN 'T HUIS VAN DE RIJKE TILLIERS, KOMT VIDOCQ IN ACTIE...

GA WEG, SMERIS! WAAROM VERTEL JE *MIJ* DAT? DAAR HEB *IK* NIETS MEE TE MAKEN!
DAT SNAP IK, VODDEBAAL!

MAAR MISSCHIEN WEET JE WIE DE DADERS ZIJN GEWEEST? IK WEET BEST DAT *JIJ* 'T NIET GEDAAN KAN HEBBEN, HOOR! KOP OP, VODDEBAAL!

TJA...'T IS HARD, HÈ? VOOR ZO'N GROTE KRAAK HEB JE HERSENS NODIG.... EN DURF. EN JIJ HEBT GEEN VAN BEIDE MEER.... JIJ BENT TE OUD, VODDEBAAL.....
GRRR!

VIDOCQ! TREITER ME NIET! OF IK... IK MAAK GEHAKT VAN JE!

NOU, NOU, TREK 'T JE NIET ZO AAN, VODDEBAAL! JE MOET TOEGEVEN DAT....
BEK DICHT!

IK ZAL JE 'NS LATEN ZIEN DAT IK NIET OUD EN STOM BEN, SMERIS!
GRRR!
IK BEN BENIEUWD, VODDEBAALTJE, ECHT BENIEUWD!

ZIEZO...EN NU MAAR HOPEN DAT LATOUR Z'N OGEN EN OREN GOED OPEN HOUDT....

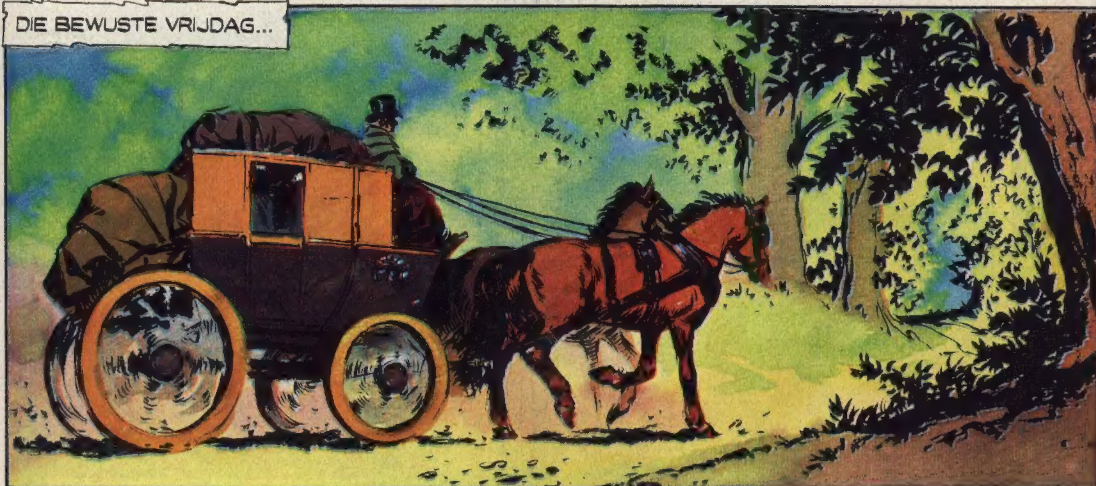

LATOUR, VIDOCQ'S SPION IN DE BENDE VAN VODDEBAAL, STELT ZIJN CHEF NIET TELEUR.... DRIE DAGEN LATER, OP VIDOCQ'S BUREAU....
JE DOET JE WERK UITSTEKEND, LATOUR! DUS...VODDEBAAL WIL DE POSTKOETS VAN AANSTAANDE VRIJDAG OVERVALLEN?
JAWEL, CHEF!

IK WEET NOG NIET PRECIES WÀÁR, MAAR DAT HOORT U NOG WEL!
MOOI...MAAR WAT VOOR BIJZONDERS IS ER MET DIE POSTKOETS? DAT GA IK EENS UITZOEKEN....

DIE OCHTEND BIJ DE POSTMEESTER....
AH JUIST! DUS ER GAAT IN 'T GEHEIM EEN GROTE GELDZENDING MEE...
JAWEL, MENEER VIDOCQ.
COMPAGNIE DES MESSAGERIES
MAITRE POSTE

WEL WEL, DIE OUWE VODDEBAAL SCHIJNT OOK OVERAL OGEN EN OREN TE HEBBEN!?

IN IEDER GEVAL BEDANKT, POSTMEESTER! WE ZULLEN VODDEBAAL EENS FIJN VERRASSEN!

DIE BEWUSTE VRIJDAG...

DAAR KOMT-IE... ZO METEEN ZIJN WE RIJK!

HALT!
HULP!
GENADE!

ALLEMAAL UITSTAPPEN! EN HANDEN OMHOOG!
IK HAAL DE POET EVEN!

HALLO, DIE OUWE VODDEBAAL!
WÁÁÁT?

SMERIGE SMERIS! WAT DOE JIJ NOU HIER?! BEN JIJ DE ENIGE PASSAGIER?
KAN IK 'T HELPEN? MAG IK ALSJEBLIEFT NOG REIZEN?

DOE DAT DING WEG, DAT LELIJKE PISTOOL...
GRRR! ONDERKRUIPER! ALTIJD ZIT JE ME DWARS!

IK NEEM 'T NIET LANGER!
DAAR!

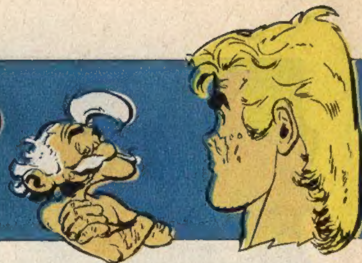

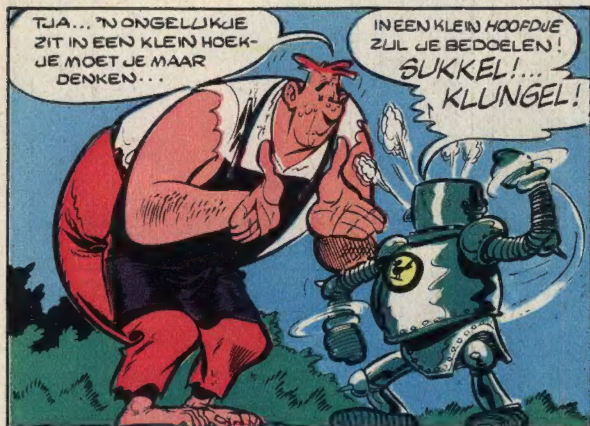

WORDT VERVOLGD

BAAS BIJL BESTELT EEN HARNASJE. HIJ MOET NAMELIJK TRALALONIE EVEN GAAN VEROVEREN, DAT DE KONING HEM EENS MET DE VERSCHRIKKELIJKE BARON BRASBOL CADEAU HEEFT GEGEVEN...

Robber

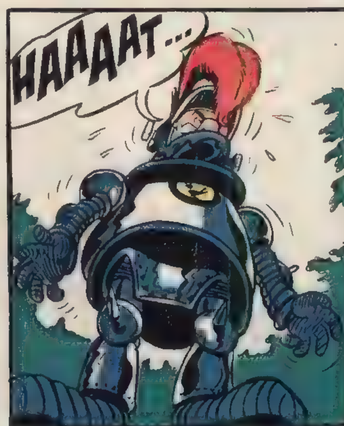
TEKST: J.M.CHARLIER EN TEKENINGEN VAN: UDERZO

en de VERWENSTE BARON

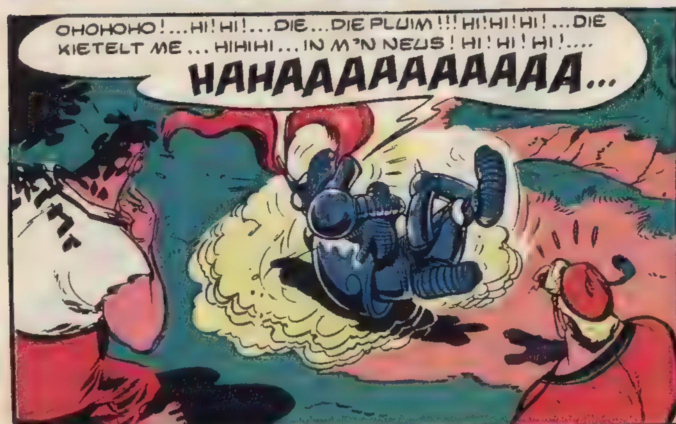

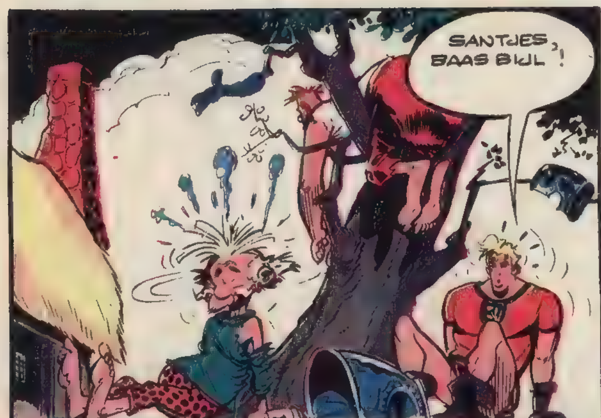

NOG ENKELE DAGEN WORDEN BESTEED AAN PASSEN EN BIJDEUKEN EN DAN IS HET HARNAS KLAAR OM Z'N DRAGER ROEM EN EER TE BRENGEN...

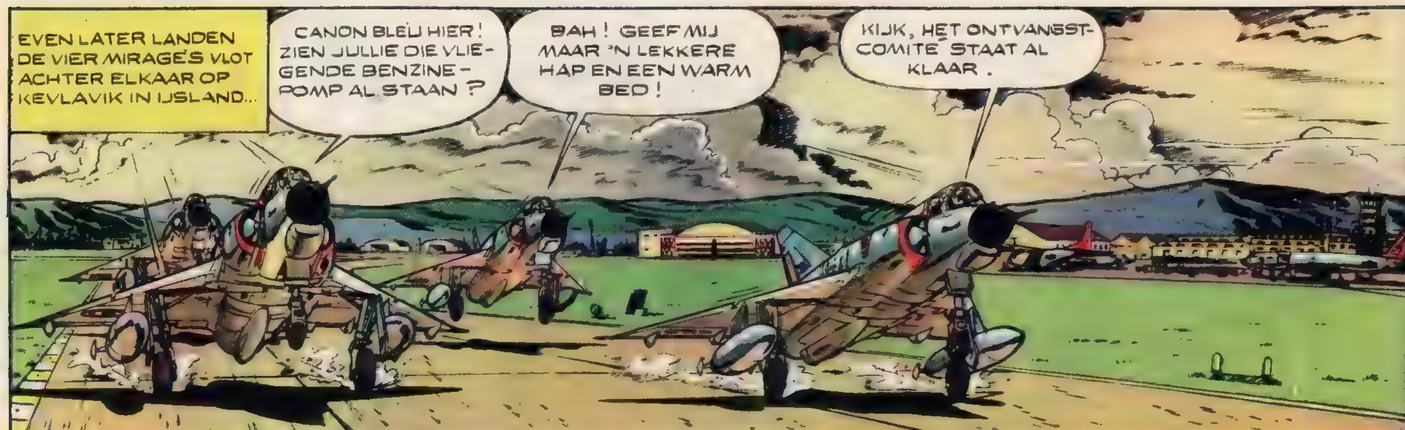

WORDT VERVOLGD

MICK TANGY

Tangy's eskadrille zal van Keflavik (op IJsland) naar Thule (in 't uiterste Noorden van Groenland) vliegen. Onderweg zal in volle vlucht worden bijgetankt . . .

GEVAAR OP GROENLAND

DOOR UDERZO EN J.M. CHARLIER

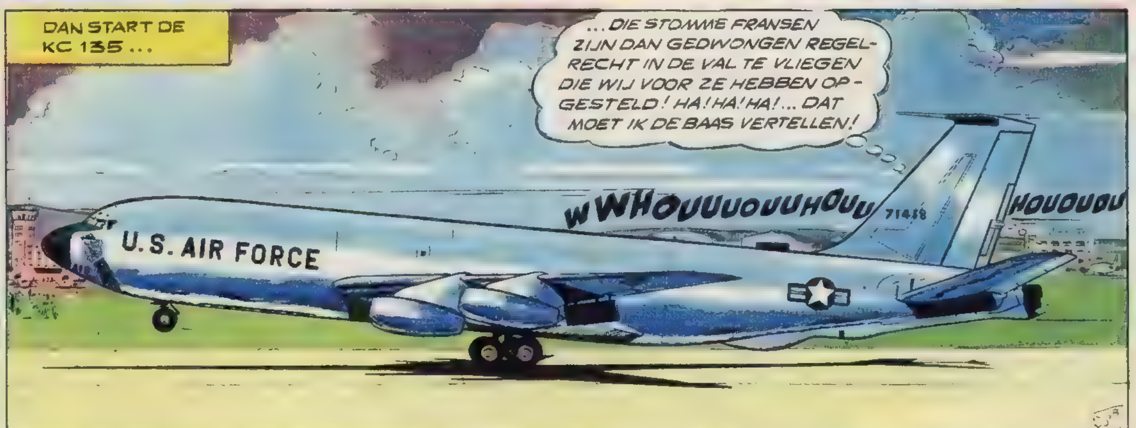

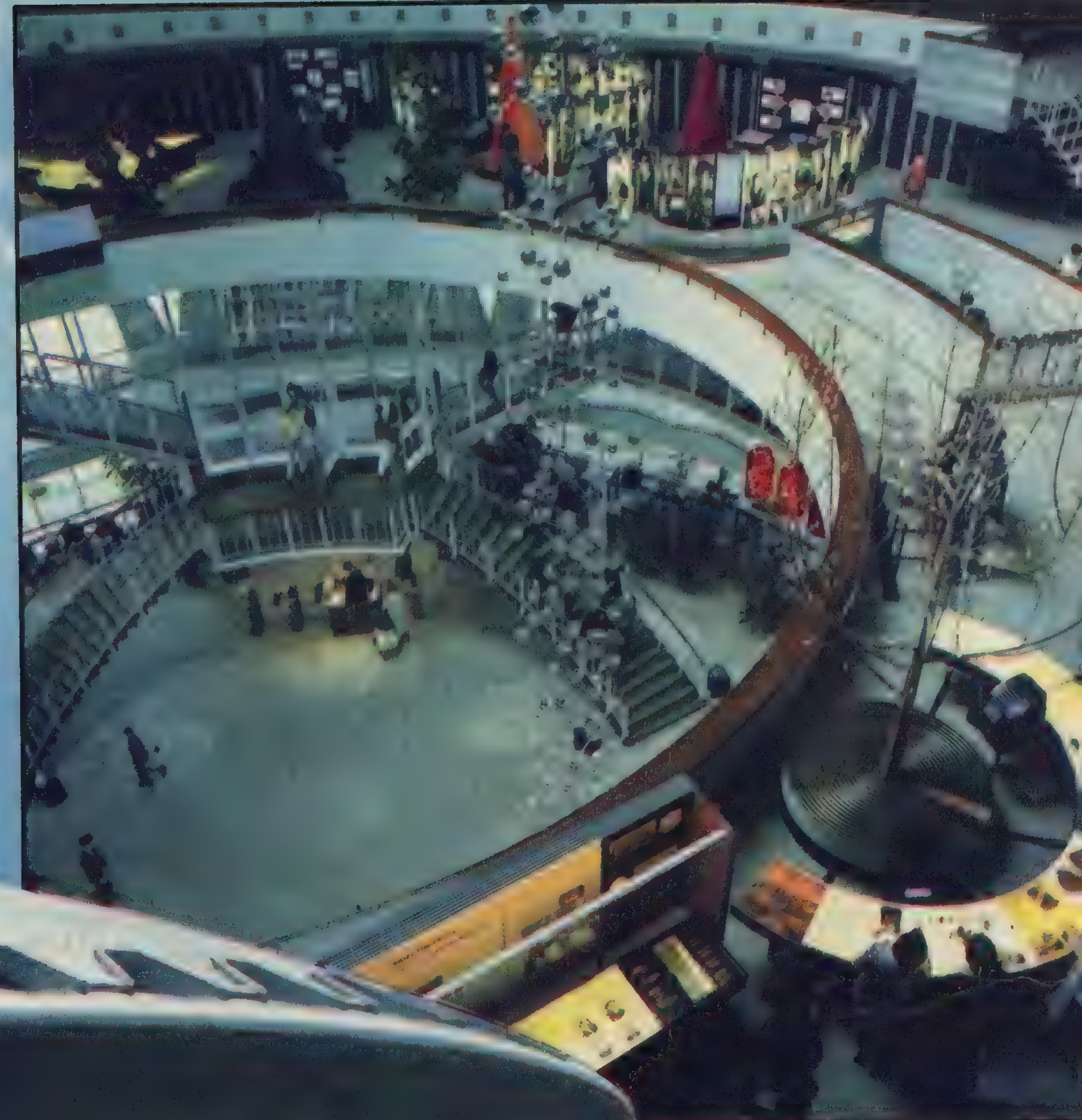

WORDT VERVOLGD

,,een spiegel van heden verleden en toekomst,,

EVOLUON

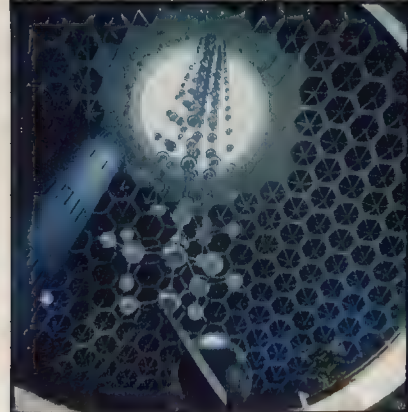
Het interieur: veel meer ruimte dan je eraan af ziet. Hier beleef je verrukkelijke uren, hier kun je spelen met computers en stoeien met atomen.

Het Evoluon lijkt klein, maar is onbegrijpelijk groot: een gigantische bonbonschaal, waarin heerlijke wetenschappelijke snoepjes voor de fijnproevers klaarliggen. De technische toren meet tot de top 80 meter en staat ten dienste van een tv-circuit, radar, schijnwerpers en verdere communicatie.

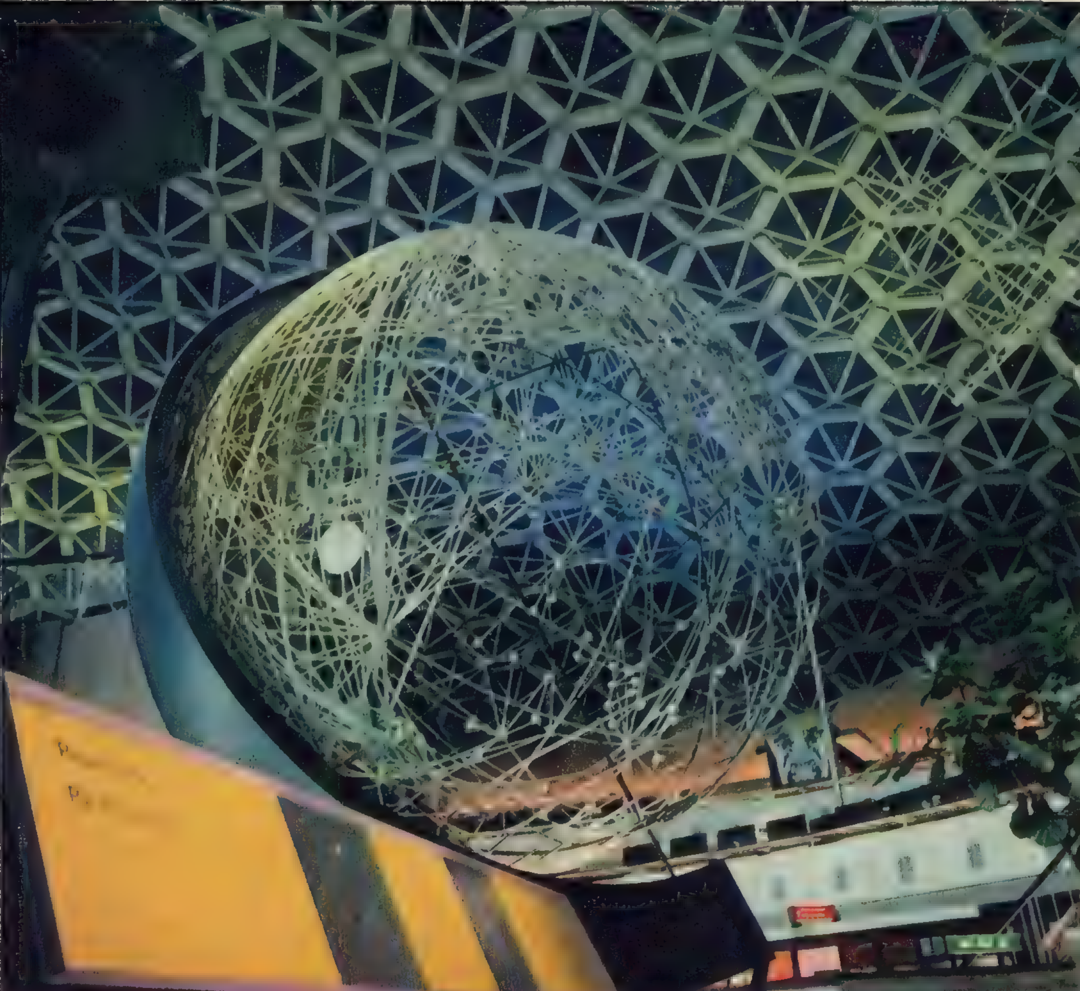
HET EVOLUON OMVAT DE VOLGENDE ONDERWERPEN:

leven en gezondheid; de mens in zijn woning; ontspanning; leren en weten; communicatie en verkeer; ten dienste van de nijverheid; natuurwetenschappen; trillingen en geluid; licht en verlichting; materie: de grondslag; het gehoorzame elektron; van toestel naar stelsel; werk en werktuig; de mens bij Philips; geschiedenis; organisatie; produkten; voorspel der techniek.

Wat doe jij als je jarig bent? Een feestje bouwen en trakteren, allicht! Wat doet Philips ter gelegenheid van zijn 75ste verjaardag? Het Evoluon bouwen en trakteren op een volstrekt unieke mogelijkheid om te kijken hoe het was en hoe de wereld er over een jaar of vijf, acht of tien uit zal zien. We hebben het Evoluon bezocht en het moet ons van 't hart: 't is even anders dan een sherryfuif of 'n greep in een zakje Engelse drop. Het is ook duurder: niet iedereen spendeert 25 miljoen gulden voor een verjaardag.
,,Weet je wat," zei baas Frits enkele jaren geleden, ,,we gaan niet naar de wereldtentoonstellingen in New York en Montreal, dan houden we 'n boel geld

EVOLUON

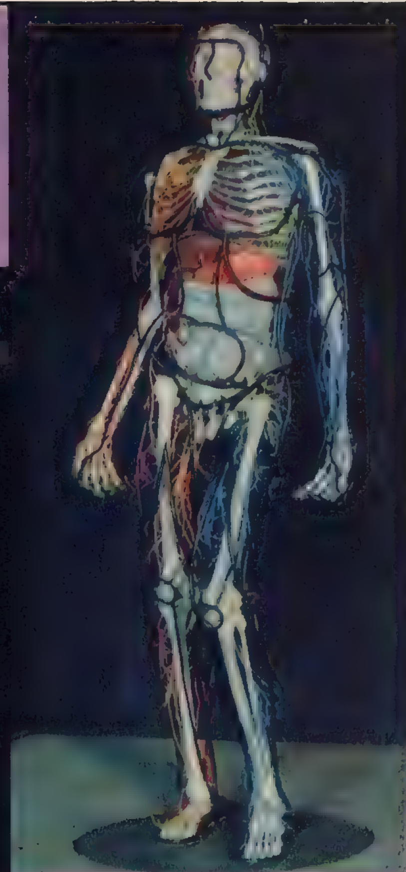
Dank zij de wonderen van de techniek kunnen de mensen met elkaar communiceren, dus op een of andere manier contact onderhouden. Deze wereldbol is opgebouwd uit communicatielijnen. Rechtsboven: de ELDO-antenne, welke het symbool van het Europese ruimteonderzoek vormt.

De mens: superbe bekroning van de schepping. Biologisch bezien een perfect georganiseerd stelsel van spieren en beenderen, van klieren, aderen en organen. Waar je op school dagenlang op zit te zwoegen, zal je in Eindhoven spelenderwijs duidelijk worden: functie en opbouw van ons lichaam en zijn onderdelen.

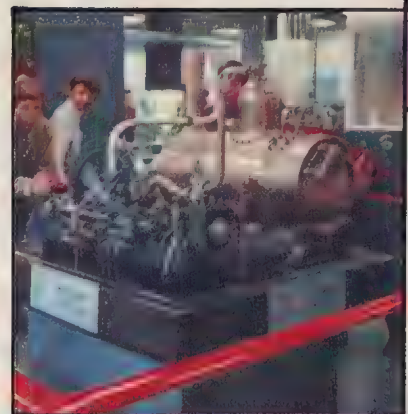
In dit karretje zit een lichtgevoelige cel die elektrisch licht omzet in energie. Met andere woorden: dit karretje rijdt op licht!

Op deze wereldkaart die je aantreft in het amateur-zendstation zie je in één oogopslag hoe laat het waar ter wereld is, welke landen in diepe duisternis gehuld zijn, in welke steden de zon juist op- of ondergaat. Je ziet hier de schaduwgrens langzaam maar zeker verschuiven.

Een verbinding van 'n zuur met een metaal wekt energie op. Het metaal van mes en vork en het zuur van de citroen drijven de motor aan.

Het Voorspel der Techniek. Temidden van allerlei ingewikkelde hypermoderne apparatuur staat deze oorspronkelijke stoommachine te pronk. Een van de weinige toestellen waar je niet aan mag komen!

TECHNISCHE GEGEVENS EVOLUON

hoogte koepel 30 m, doorsnede koepel 77 m, V-vormige draagkolommen 12 stuks, belasting per kolom 1250 ton, diepte liftschacht 30 m, lengte voorspankabels koepel 169 km, vloeroppervlakte ringen 2800 m², totale oppervlakte der tentoonstellingsruimte 6000 m², raamopeningen bovenschaal 48 stuks, capaciteit plunjerlift 40 personen, capaciteit restaurant 300 personen.

over. Met dat geld gaan we iets fijns maken, iets waar de mensen wat aan hebben." In ijltempo werden plannen gemaakt, kundige mensen aangetrokken, ontwerpen uitgewerkt en op 24 september 1966 opende Prins Bernhard de merkwaardigste tentoonstelling van Europa in een zo mogelijk nòg merkwaardiger gebouw: het Evoluon. Beter inzicht in de overrompelende materie „mens en techniek" geeft geen wetenschappelijke verhandeling, geen deskundige. Je ziet niet alleen wat er gaande is met het elektron, het licht en het geluid, het atoom, de mens en de toekomst, je hóórt het ook, je vóelt het, sterker nog, je kunt het dóen! De eerste sensatie onderga je terwijl je nog op weg bent: van verre al biedt het Evoluon een onwerkelijke aanblik. Wij kwamen uit de richting Tilburg en zagen de geheimzinnige koepel of schotel of lens of sferoïde of schaal of wat dan ook, en in sprakeloze verwondering parkeerden we ons autootje langs de weg, niet anders verwachtend of er zou een groen wezentje uit het gevaarte stappen, weet je wel, zo eentje met tentakels van armen en 'n antennehoofd en een rond elektronenbuikje en soepele gummibeentjes.

Toen hebben we in grote spanning de laatste meters naar het Evoluon afgelegd, na diep ademhalen 'n gulden in de daarvoor bestemde gleuf gedeponeerd en...... en toen geschiedde het eerste wonder: links boven onze hoofden vertelden rode neonletters dat wij de tweeduizenddertiende en tweeduizendveertiende bezoekers van die dag waren. Wij hadden het Evoluon betreden. We hebben genoten: allereerst in de „speeltuin", een ondergrondse ruimte waarin „Het Voorspel Der Techniek" werd ondergebracht. Alles opsommen wat je daar kunt horen en zien en doen, is onmogelijk, sta ons daarom toe slechts een losse greep uit die sensationele hebbedingekes te doen. Wat dacht je van een zwevende aardbol, van een vijver waarin robotjes 'n roeiboot langs de obstakels varen, van 'n fiets waarmee je je eigen tv-beeld kunt oproepen (als je maar hard genoeg trapt, voldoende energie levert dus). Er staat een flonkerende stoommachine te pronken, dieselen benzinemotoren en de beroemde Wankel kun je bedienen, oude werktuigen vertellen van vroeger en hypermoderne installaties getuigen hoe het nu en in de toekomst kan. Je mag er metterdaad een heftruck bedienen, je kunt er je behendigheid meten met elkaar of met 'n computer. Kortom: een walhallah van technisch speeltuig waarmee jongens en meisjes tot in de tachtig zich kostelijk amuseren. Maar dit is pas het vóórspel der techniek. Een 40-persoons plunjerlift vijzelt ons op naar 't adembenemende „betere werk": de derde en grootste ring van de schotel, een omgang van 250 meter, breed als een verkeersweg, waarlangs je van de ene verbazing naar de andere wandelt. Kijk (om maar wat te noemen) door een van de 48 ramen. Rechtuit zie je Eindhoven: groen gras, huizen en bomen, kerken en auto's. Kijk nu links door de ramen: het gras wordt roder dan tomatenpuree, de huizen hebben nachtmerriekleuren, auto's en mensen worden onwezenlijke beestjes in een science-fictionomgeving. Kijk vervolgens naar rechts en je waant je in bloeiende bollenvelden of in het wonderland van Alice, waarin bomen geen bomen meer zijn en de daken rood en schitterend worden. Toch zie je steeds hetzelfde stukje Eindhoven: een keurig geslaagd kleurig grapje. Wat de techniek alleen al voor onze gezondheid vermag, wordt je in ring 3 duidelijk: verdelgingsmiddelen voor insekten en onkruid, geneesmiddelen, ingewikkelde röntgen- en bestralingsapparatuur, boeiende elektronische apparatuur waarmee in de laboratoria onderzoekingen worden gedaan ten behoeve van een gezonder leven, het voorkómen van ziekten en het sneller genezen daarvan.

Juist daarin schuilt het aantrekkelijke van deze ongemeen interessante uitstalkast. Het is geen dor overzicht van wetenschappelijke verworvenheden, het is geen duf technomuseum. Het Evoluon heeft rechtstreeks met de mens te maken, met jou en mij, met de pauper van Hongkong en de Amerikaanse grootindustrieel, met de langharige beatdweper en het degelijke verkoopstertje uit Zoutkamp. Ieder behandeld „hoofdstuk" heeft de techniek als uitgangspunt, maar de uitkomst is steeds de mens-in-al-zijn-omstandigheden, de toekomst-mens vooral, die met problemen te kampen krijgt waarvoor alleen de wetenschap een oplossing aan de hand kan doen. Zeker als techniek je afkeer inboezemt, mag je niet verzuimen het Evoluon te bezoeken: hier wordt duidelijk dat we zonder techniek precies nergens zijn, dat de technische wetenschappen geen dreiging maar juist de redding betekenen. Als we even de hoofdstukken van ring 3 langs lopen merk je wat we bedoelen: gerieflijkheid in huis, ontspanning, leren en weten, communicatie en verkeer: verworvenheden van de technische wetenschap. Een druk op de knop schenkt ons een zee van licht, dat danken we aan de techniek. Radar loodst schepen en vliegtuigen in veilige haven, dank zij de techniek. Via kabels en zenders en satellieten kunnen we spreken met verre vrienden, kijken naar Mexico of Assen, boodschappen overbrengen naar alle uithoeken der aarde. Dank zij de techniek. We weten dit wel, maar we hebben het nooit gezien. Het Evoluon vertelt je het hoe en waarom van telefoon en radar en televisie en licht en ga zo maar door. Je leert spelenderwijs. En verder gaat onze ontdekkingstocht: we dalen af naar ring 2, gewijd aan de techniek. Trillingen en geluid geven hun geheimen prijs, licht en verlichting worden je duidelijk. Je raakt in de ban van het magnetisme, van de wondere wereld der atomen, je doorgrondt de betekenis van het gehoorzame elektron. Ook hier weer wordt er een plezierige portie zelfwerkzaamheid van je vereist. Met knoppen en telefoons (in vier talen) en schakelaars stoel je met moleculen en atomen, uren lang ben je hier op de aangenaamste manier bezig. Onafgebroken is er iets te zien of te doen, en als je aan een rustpauze toe bent, ga je lekker onderuit voor 'n projectiescherm met grappige tekenfilmpjes of je maakt het je gemakkelijk in een zelfbedienings-bioscoop of je amuseert je met de andere passanten. Tot je gereed bent volgende ervaringen te verwerken: kom mee naar ring 1, waar Philips zichzelf presenteert: een wereldomvattende industrie waar geproduceerd en onderzocht wordt ten behoeve van (alweer) de mens. Tenslotte belanden we weer op de begane grond, verzadigd van indrukken, overspoeld met ervaringen. Dan nog even langs de maquette van Eindhoven anno 1891 (van dat jaar dateert Philips).

Natuurlijk hebben we niet alles gezien, we hebben niet alle toestellen bediend, sommige spelletjes hebben we niet gespeeld. Maar drie dingen zijn ons duidelijk geworden: Frits Philips heeft jaren geleden een moordidee gelanceerd, dat op de eerste plaats. Ten tweede: techniek betekent voor onze overbevolkte en aan tegenstellingen kapot gaande wereld de redding. Ten slotte: we willen gauw en vaak terug naar Eindhoven. Omdat daar een schotel of schaal of sferoïde of wat dan ook staat, die je niet genoeg kunt bezoeken. Je bent gek als je er niet heen gaat!

EN DAN IS ER NOG:

een grammofoonplaat van 1 meter in doorsnee; een machine waaraan je directeurtje kunt spelen. Als je het fout doet, ga je failliet; een machine die je koffie kunt laten zeggen, in alle toonaarden, vragend of gebiedend; een machine waarmee je klanken kunt maken, variërend van 't korte ô tot au en ei; Schiphol en de Rotterdamse havens, compleet met radar en bakening; een laboratorium waar je onder leiding en in groepsverband aan de gang kunt gaan; een huis uit 1890, mèt dienstbodes, maar zonder elektriciteit; een atoommodel en een nevelkamer waarin sporen van geladen deeltjes zichtbaar gemaakt worden; het kleinste gloeilampje ter wereld; een radio-amateurzender; en zoveel andere dingen, we zouden er gemakkelijk nog drie PEPS mee kunnen vullen. Ga zelf maar kijken!

TEKST KAREL KERSTEN *FOTO'S RINUS WILMS*

DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON

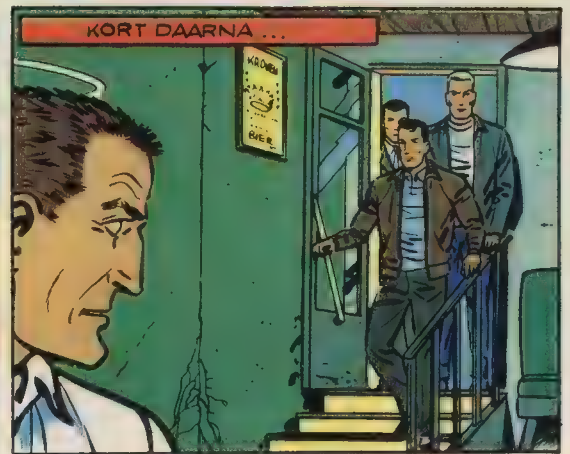

WARSON

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

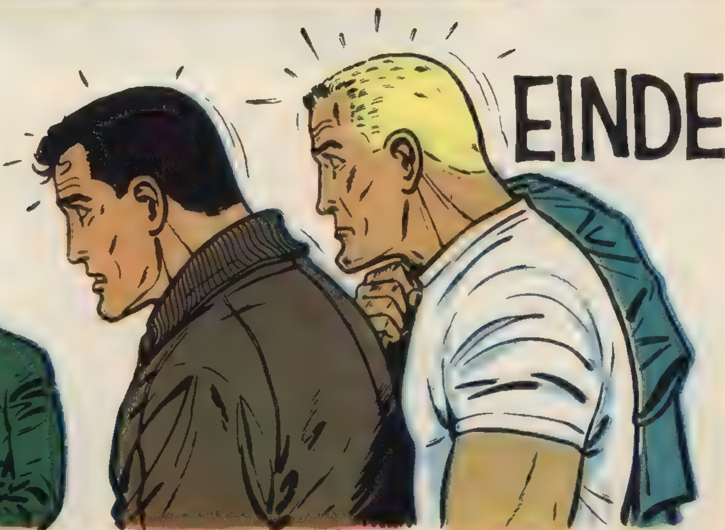

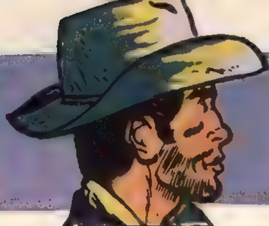

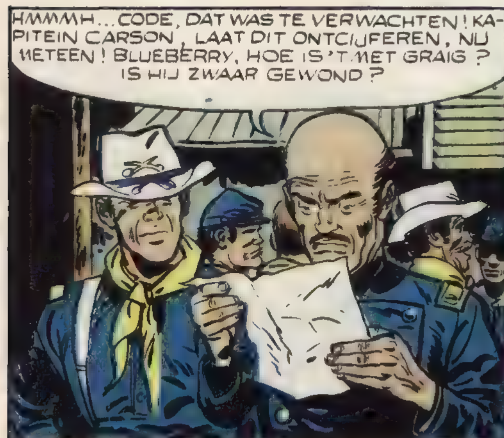

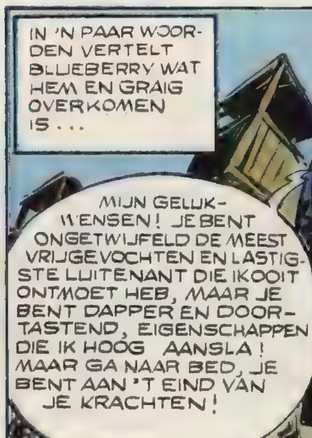
luitenant **BLUEBERRY**

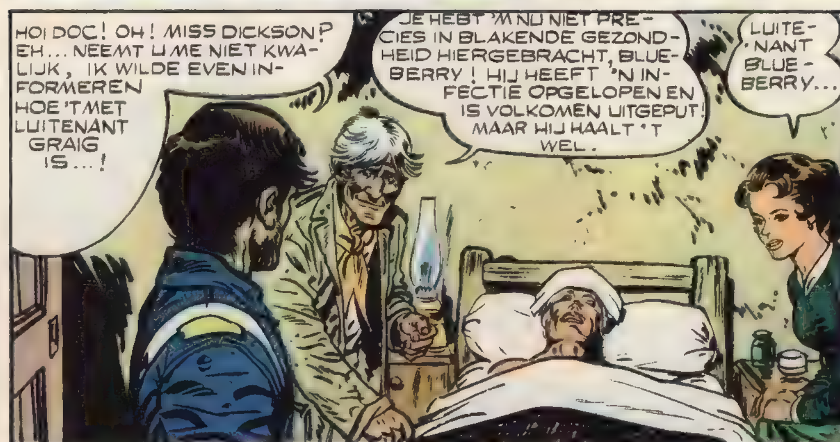
OP WEG N

Tegen ieders beter weten in presteert Blueberry het

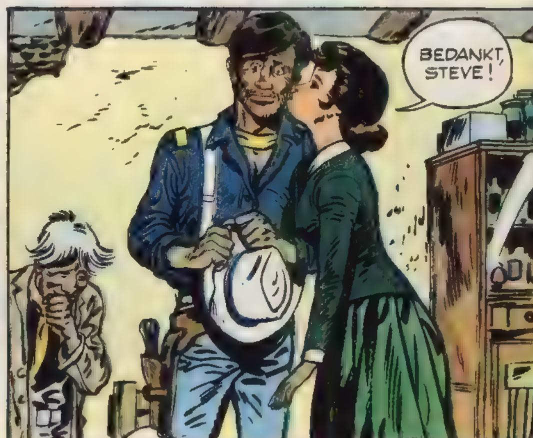

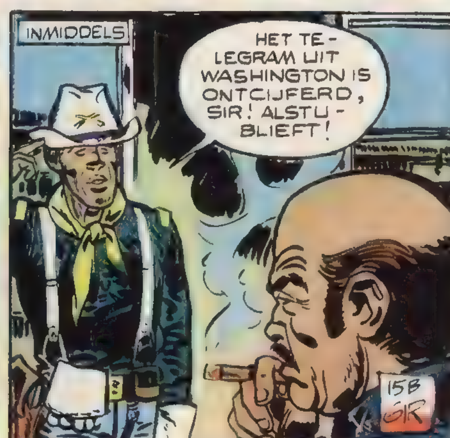

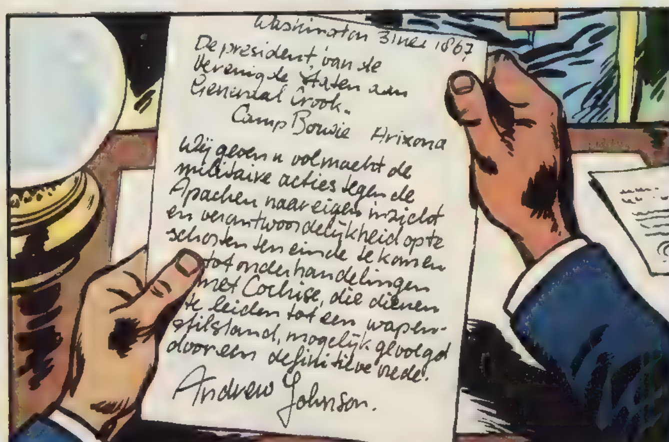
NAAR COCHISE

TEKST: CHARLIER

TEKENINGEN: GIRAUD

...zowel luitenant Graig als 't telegram van president Andrew Johnson te redden...

WORDT VERVOLGD

DE ROEP VAN DE WILDERNIS

DOOR JACK LONDON
ILLUSTRATIE RENE FOLLET

'NEE MENEER, U KUNT NAAR DE HEL LOPEN'

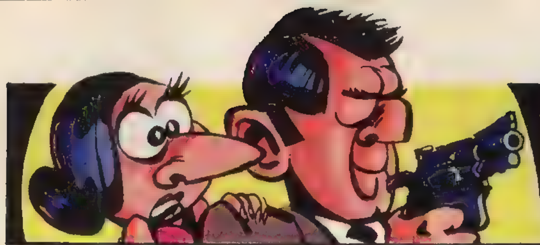
Buck heeft zijn laatste baas gevonden, de enige voor wie hij een werkelijke genegenheid koestert. Dat blijkt als John Thornton in levensgevaar verkeert en Buck niet aarzelt zijn leven in de waagschaal te stellen om zijn baas te redden...

Buck werd door de stroom meegesleurd, wanhopig worstelend, maar onmachtig zijn baas te bereiken. Toen hij John Thornton nogmaals hoorde bevelen dat hij moest terugkeren, verhief hij zich half uit het water als voor een laatste blik en gehoorzaamde toen. Hij zwom met al zijn kracht en werd door Hans en Pete op de oever getrokken, nog net voor het punt waar zwemmen onmogelijk werd en de vernietiging begon. Ze wisten dat een man zich niet lang aan een glibberige rots kon vastklemmen in deze geweldige stroom en holden over de oever zo hard ze konden stroomopwaarts, tot ver boven de plek waar John Thornton zich wanhopig vastklemde. Ze bonden het touw waarmee ze de vaart van de boot geleid hadden, zo om Bucks nek en schouders, dat hij er niet door gehinderd of gewurgd kon worden, en lieten hem in de rivier zakken. Moedig begon hij te zwemmen, recht in de stroming. Hans liet het touw vieren, terwijl Pete zorgde dat er geen kronkels in kwamen. Buck hield vol tot hij in een rechte lijn boven Thornton was; toen keerde hij en kwam met de snelheid van een trein op zijn baas toeschieten. Thornton zag hem aankomen en toen Buck als een stormram tegen hem opbotste, met al het geweld van de stroom achter zich, sloeg hij beide armen uit en klampte zich vast aan de harige nek. Hans wond het touw om een boom en Buck en Thornton werden met een ruk onder water getrokken. Naar adem snakkend, stikkend, nu weer de een en dan weer de ander boven, over de puntige bodem gesleept, botsend tegen rotsen en klippen, bereikten ze de oever.

Die winter in Dawson leverde Buck een andere prestatie, niet zo heldhaftig misschien, maar een die zijn roem in Alaska nog meer verbreidde en die bijzonder voordelig voor de drie mannen was. Hij verdiende er zoveel mee voor zijn baas, dat ze de hoognodige uitrusting konden aanschaffen voor een langgewenste tocht naar het onbetreden oosten, waar nog geen goudzoekers geweest waren. Het idee ontstond tijdens een gesprek in de Eldorado-Saloon, waar hondenbazen zaten op te scheppen over hun lievelingsdieren. Buck was door zijn reputatie het mikpunt van deze wat jaloerse mannen en Thornton zag zich genoodzaakt hem te verdedigen. Na een half uur van heen en weer gepraat beweerde een van de mannen dat zijn hond een slee met een lading van 500 pond van zijn plaats kon krijgen. Een tweede snoefde op 600 voor zijn hond. Een derde op 700. „Och wat," zei John Thornton, „Buck krijgt 1000 pond van zijn plaats." „En de slee lostrekken? En er honderd meter mee weglopen?" vroeg Matthewson, de man die op 700 pond had gesnoefd. John Thornton herhaalde kalm: „En lostrekken. En honderd meter ermee weglopen. Zeker." „Nou," zei Matthewson langzaam en zo luid dat iedereen hem kon horen, „hier heb ik duizend dollar die beweren dat hij dat niet kan." En met deze uitdaging wierp hij een zak met goudstof zo dik als een worst op de bar. Niemand zei een woord. Thornton moest zijn opschepperij maar wáár zien te maken. Hij voelde het bloed naar zijn hoofd stijgen. Zijn tong had hem parten gespeeld. Hij was er helemaal niet zo zeker van dat Buck 1000 pond van zijn plaats kon slepen. Bovendien, hij bezat geen 1000 dollar, en Hans of Pete evenmin. „Ik heb een slee buiten staan met twintig vijftigponds zakken meel erop," tartte Matthewson hem. „Dus als je wilt kun je meteen het bewijs leveren." Thornton gaf geen antwoord. Hij keek van de een naar de ander als iemand die geen besluit kan nemen, en toen zag hij ineens John O'Brien staan, een oude kameraad, die nu in goede doen was. Dat moest een vingerwijzing zijn. Hij vroeg bijna fluisterend: „Kun jij me 1000 dollar lenen?" „Zeker," antwoordde O'Brien, een volgepropte zak naast die van Matthewson neerwerpend. „Als heb ik er weinig vertrouwen in dat het beest dat voor mekaar zal krijgen, John." De saloon stroomde leeg; iedereen wou de proefneming zien. De tafels waren verlaten en de gokkers gingen ook naar buiten om te zien of er nog viel te wedden. Zo'n driehonderd mannen, in bont gehuld, gingen op een afstand rond de slee staan. Matthewsons slee, beladen met 1000 pond meel, had daar al een paar uur gestaan, en in de felle kou (het was 60 graden onder nul) waren de lopers vastgevroren aan de vastgestampte sneeuw. De gokkers boden drie tegen één dat Buck de slee niet van zijn plaats zou krijgen, maar niemand ging op de uitdaging in. Thornton was zo dom geweest daarop te wedden, en niet eens met zijn eigen geld, en nu hij naar de slee keek, met het span van tien honden ervoor, besefte hij zijn domheid. Dit leek zelfs voor Buck een onmogelijke taak. Matthewson keek triomfantelijk. „Drie tegen een!" riep hij uit. „Daar durf ik nog eens duizend op te zetten! Wat zeg je daarvan, Thornton?" Thorntons twijfel stond op zijn gezicht te lezen, maar zijn vechtlust was gewekt — de vechtlust die alles aandurft, zelfs het onmogelijke, en doof is voor alles behalve de uitdaging tot het gevecht. Hij riep Pete en Hans naar zich toe. Ook zij waren platzak en met zijn eigen geld erbij hadden ze samen maar net 200 dollar. Dat was hun hele kapitaal; toch zetten zij het zonder aarzelen in tegen Matthewsons 600. De tien honden werden uitgespannen en Buck, in zijn eigen gareel, werd voor de slee geplaatst. Een gemompel van bewondering steeg op bij zijn prachtige verschijning. Hij was in volmaakte conditie, zonder één ons overbodig vlees, en de honderdenvijftig ponden die hij woog waren honderdenvijftig ponden kracht en felheid. Mannen bevoelden die spieren en noemden ze hard als staal, en gokkers lieten hun weddenschappen dalen tot twee tegen één.

„Alle donders, meneer!" stotterde een goudzoeker, „ik bied u achthonderd voor hem, meneer, vóór de proefneming, meneer; achthonderd, zoals hij daar staat!" Thornton schudde het hoofd en ging naast Buck staan. De groep omstanders werd stil; alleen de stemmen van de gokkers bleven hoorbaar, weddenschappen van twee tegen één aanbiedend. Thornton knielde naast Buck neer. Hij nam zijn kop tussen zijn beide handen en legde zijn wang tegen die van Buck. Hij schudde hem ook niet speels heen en weer zoals hij gewoonlijk deed en vloekte hem ook niet zachtjes uit; maar hij fluisterde hem in het oor: „Als je van me houdt, Buck," dat fluisterde hij, „als je van me houdt..." Buck jankte van ingehouden opwinding. De omstanders keken nieuwsgierig toe. De zaak begon geheimzinnig te worden. Het leek wel een bezwering. Toen Thornton opstond, greep Buck zijn gehandschoende hand tussen zijn kaken, vasthoudend met zijn tanden en aarzelend, met tegenzin loslatend. Dat was zijn antwoord. Thornton stapte een eind achteruit. „Nou, Buck," zei hij. Buck trok de leidsels strak en liet ze toen weer een beetje vieren. Zo had hij het geleerd. „Rechts!" Thorntons stem klonk luid in de gespannen stilte. Buck zwaaide naar rechts, de beweging beëindigend met een voorwaartse ruk, waarbij hij zijn volle gewicht gebruikte. De lading trilde en onder de lopers klonk een scherp kraken. „Links!" commandeerde Thornton. Buck herhaalde de beweging, maar nu naar links. Het kraken werd breken, de slee draaide en de lopers verschoven knarsend. De slee was los! De omstanders hielden de adem in, zonder het te weten. „Nou, vooruit!" Thorntons bevel knalde als een pistoolschot. Buck wierp zich voorwaarts, de leidsels strak trekkend met een geweldige ruk. Zijn hele lichaam werd één gebalde spier, samengetrokken in uiterste krachtsinspanning, de pezen trillend onder de zijdeachtige vacht. Zijn brede borst was laag boven de grond, zijn kop ver naar voren gestoken, terwijl zijn poten als razend bewogen en de nagels lange groeven in de harde sneeuwlaag ploegden. De slee zwaaide en trilde, begon bijna in beweging te komen. Een van zijn poten slipte en een man kreunde luid. Toen schoof de slee vooruit met voor het oog een snelle reeks van korte rukken, zonder nog maar één tel volkomen stil te staan... een halve duim... een duim... twee duim... De rukken werden gaandeweg minder toen de slee op gang kwam tot het voortglijden gestaag werd... De omstanders haalden weer adem, zonder te weten dat zij dit een ogenblik volkomen vergeten waren. Thornton volgde de slee, Buck met korte opwekkende woordjes moed insprekend. De afstand was afgemeten, en toen hij de stapel brandhout naderde die het eind van de honderd meter aanwees, begon een gejuich hoorbaar te worden, luider en luider, dat een waar gebrul werd toen hij de houtstapel passeerde en op bevel stilstond. Alle omstanders raakten buiten zichzelf, zelfs Matthewson. Mutsen en handschoenen vlogen de lucht in, handen werden geschud en het gaf niet met wie, en iedereen praatte in het wilde weg met iedereen. Maar Thornton viel op zijn knieën naast Buck, liet zijn gezicht op Bucks brede kop rusten en schudde hem heen en weer. Zij die dichtbij stonden, hoorden hem schelden, en hij sdhold lang en heftig, en zacht en innig. „Goeie genade, meneer, bij alle goden!" stotterde de goudzoeker. „Ik geef u duizend voor hem, duizend, twaalfhonderd, meneer!" Thornton stond op. Zijn ogen waren vochtig. De tranen liepen openlijk over zijn wangen. „Meneer," zei hij tegen de goudzoeker, „nee, meneer. U kunt naar de hel lopen, meneer. Dat is alles wat ik heb te zeggen, meneer." Buck greep Thorntons hand tussen zijn tanden en Thornton schudde hem heen en weer. De omstanders trokken zich terug tot op een eerbiedige afstand; ze waren niet onbescheiden genoeg om tussenbeide te komen.

Volgende week:
DE VERLOREN GOUDMIJN

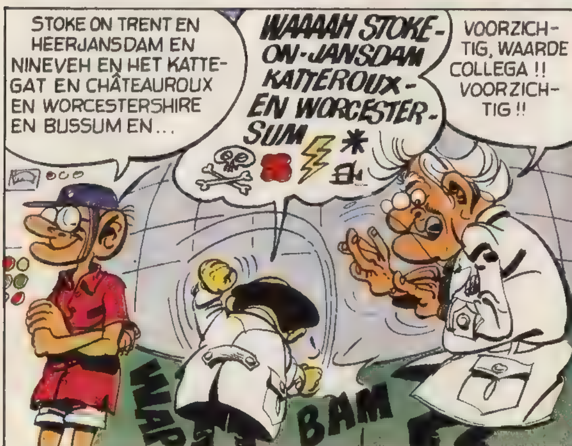
AGENT 327

Tot zijn ontsteltenis maakt Agent 327 wéér kennis met Doctor Maybe. Deze heeft zijn hoofdkwartier in een nep-vulkaan. Het genie leidt zijn gasten rond..

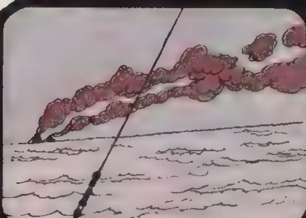

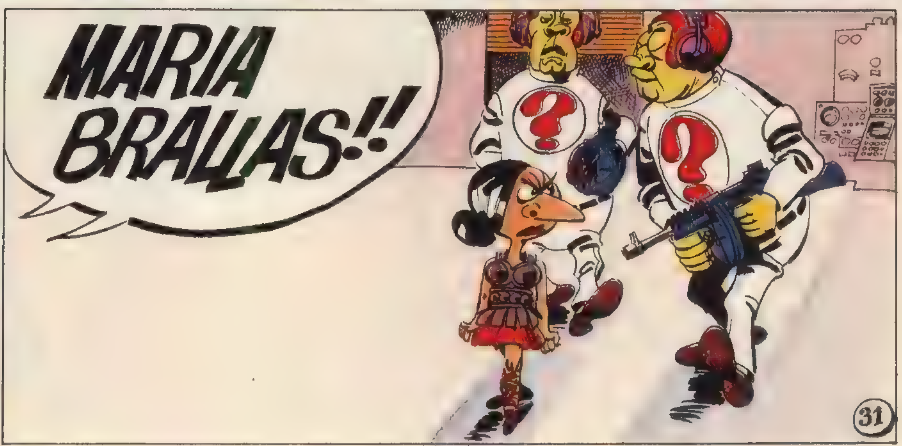

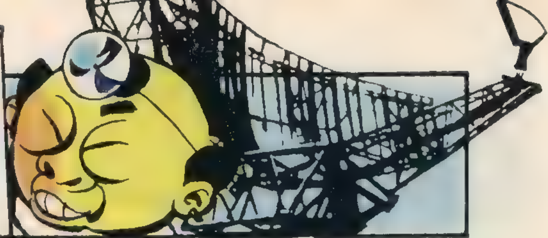

AAM: IJZERBROOT,Hendrik
ODENUMMER: 327
OSSIERVERWIJZING: zie onder M,(dossier Dr.Maybe)
PDRACHT: nr.1 DE STEMKWADRATER
APPORT DOOR: Martin Lodewijk
PMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
Alg.K.S.010-251610 ref.Deuxième Bureau,CIA,

DUPLICAAT

INDERDAAD HEREN...DE GROTE ZANGERES MARIA BRALLAS, REGELRECHT UIT DE VOORSTELLING VAN 'DIE WALKÜRE'...

ACH...NU SNAP IK WAT DAT VRAAGTEKEN OP HET TONEEL BETEKENDE... DE HANDTEKENING VAN DR. MAYBE !!

KNIP

MARIA BRALLAS! MIJN LIEVELINGSZANGERES... ZOU ZE NOG WAT VOOR ONS ZINGEN???

ALS U MAAR WEET, HEREN, DAT IK HIER TEGEN MIJN WIL BEN HEENGEVOERD... EN DAT IK DEZE SCHURKEN ZEKER NOOIT GEHOLPEN ZOU HEBBEN IN HUN PLANNEN ALS ZIJ MIJ NIET MET DE MEEST GRUWELIJKE MARTELINGEN HADDEN BEDREIGD...

IK DREIGDE DOOR DE LUIDSPREKER IN HAAR CEL AAN EEN STUK DE PLAAT: 'DENK ALTIJD MET LIEFD' AAN JE MOEDER' VAN GERDA EN HERMAN TIMMERHOUT AF TE DRAAIEN...

DAT WAS MEER DAN VLEES EN BLOED KONDEN WEERSTAAN.

ZET U EERST DEZE GELUIDDEMPENDE HELMEN OP ...DAN KAN DE VOORSTELLING BEGINNEN...

MEVROUW BRALLAS HEEFT ER GEEN NODIG...DIE IS AAN HAAR STEMGELUID GEWEND...MAAR WIJ GEWONE STERVELINGEN KUNNEN NIET ZONDER... ZOALS U MERKT KUNNEN WE VIA 'N INGEBOUWDE RADIO MET ELKAAR SPREKEN.

JA HOOR, ZE GAAT VOOR ONS ZINGEN !!

ZO, DE STEMKWADRATER STAAT OPGESTELD. WAT DAT IS ZULT U WEL ZIEN... EN DAAR WORDT HET LIJDEND VOORWERP VAN DE DEMONSTRATIE BINNEN GEREDEN.

U WEET NATUURLIJK DAT SOMMIGE ZANGERS MET EEN BEPAALDE TOON EEN GLAS KAPOT KUNNEN ZINGEN... IK EXPERIMENTEER REEDS LANG MET DE VERNIETIGENDE MOGELIJKHEDEN VAN HET GELUID... VOORBIJVARENDE SCHEPEN HEBBEN DAT TOT HUN SCHADE ONDERVONDEN...DANKZIJ MIJN ONDERZOEKINGEN NAAR DE VERNIETIGINGINGSKRACHT VAN DE STEM VAN MEVROUW BRALLAS HEB IK DIT APPARAAT, DE STEMKWADRATER, KUNNEN ONTWERPEN...

BEGINT U MAAR, MEVROUW BRALLAS...

IK STEL ER PRIJS OP TE VERKLAREN DAT IK SLECHTS ONDER PROTEST ZAL ZINGEN...HET LIED VAN BRUNHILDE UIT 'DIE WALKÜRE'...

Hojotoho! Ho Heia-ha! Ho

NEE MAAR! KIJK EENS DAAR!!

Dir rat ich, Vater-r ... arten ... hin!

ZE ZINGT DIE ROTS KAPOT!!

32

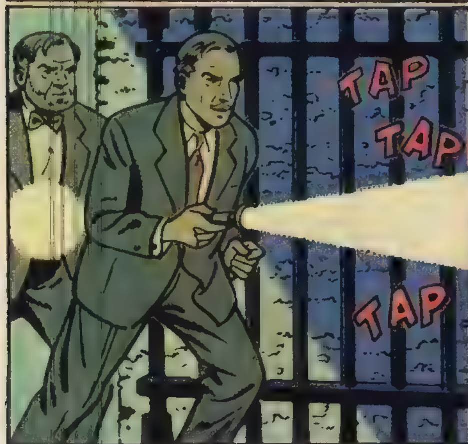
WORDT VERVOLGD

DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

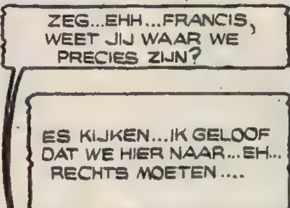
Blake en Mortimer hollen achter de vluchtende Sharkey aan, maar natuurlijk verdwalen

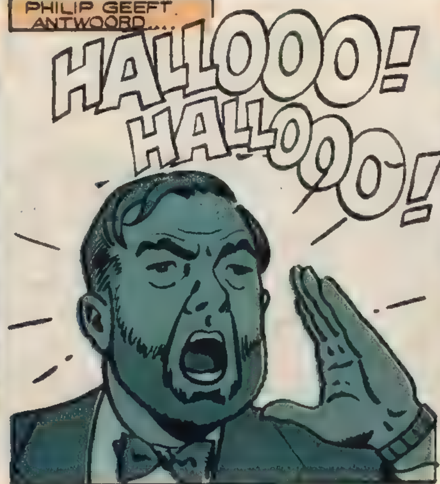

HALSSNOER

EEN AVONTUUR VAN

BLAKE EN MORTIMER

ze. Bovendien raken de batterijen van hun zaklantaarns uitgeput. Pradier besluit de hulp in te roepen van de inspectie . . . .

MORTIMER HEEFT INDERDAAD HOREN FLUITEN...NIET VER VAN HEM EN BLAKE BEVONDEN ZICH COMMISSARIS PRADIER EN ZIJN MANNEN....

HOU MAAR OP MET FLUITEN. ZE HOREN ONS TOCH NIET! ROEP DE MANNEN TERUG!

DAAR KOMEN ZE NET AAN, COMMISSARIS!

WE HEBBEN BIJ EEN VAN DE ZIJGANGEN DIT GEVONDEN, MAAR WE DURFDEN NIET VERDER TE GAAN!

DE PIJP VAN MORTIMER!

HADDEN WE MAAR EEN KAART! ZO KUNNEN WE NIETS DOEN!

MET EEN KAART BEGINT U HIER OOK NIETS! U ZULT DE HULP VAN DE INSPECTIEDIENST VAN DE CATACOMBEN MOETEN INROEPEN.

JE ZULT WEL GELIJK HEBBEN! WE VERLIEZEN TEVEEL TIJD OP DEZE MANIER. WE GAAN TERUG. JULLIE DRIEËN BLIJVEN HIER TOT WE MET VERSTERKING TERUGKOMEN. EN REKEN MAAR DAT IK DEZE KEER OLRIK TE PAKKEN KRIJG.

PRADIER VERWIJDERT ZICH DAN MET DRIFTIGE PASSEN!...

ZAG JE 'T GEZICHT VAN DE BAAS? HIJ IS WOEDEND! DAT KAN LEUK WORDEN!

ALS HIJ ONS HIER MAAR NIET TE LANG LAAT STAAN!

ONDERTUSSEN OP EEN ANDERE PLAATS IN DE CATACOMBEN IN EEN GOED VERBORGEN RUIMTE, DIE TIJDENS DE OORLOG DOOR DE LEDEN VAN DE VERZETSBEWEGING WERD GEBRUIKT....

WE ZIJN ZOVER, BOSS. ALLES IS KLAAR VOOR DE ONDERVRAGING!

IK KOM!

OP DE BODEM VAN EEN PUT ZIT DURANTON OP EEN STOEL VASTGEBONDEN... HIJ IS NET BIJ BEWUSTZIJN GEKOMEN...

ZO, MIJN WAARDE! IS JE GEHEUGEN DOOR DEZE OMGEVING MISSCHIEN WAT BETER GEWORDEN?

WAT BEDOEL JE DAARMEE?!

DA'S NOGAL DUIDELIJK, DACHT IK! WAAR IS HET HALSSNOER?

HET HALSSNOER? DAT HAD IK BIJ ME...HET MOET HIER ZIJN!

LUISTER, DURANTON! DAT JE ER MET HET HALSSNOER VANDOOR WILDE GAAN, NEEM IK JE NIET KWALIJK! DAT ZOU IK OOK GEDAAN HEBBEN! MAAR JE ONDERSCHAT ME! EN DAT NEEM IK NIET! DUS VOOR DE LAATSTE MAAL: WAAR IS HET HALSSNOER?!

IK BEGRIJP NIET WAT JE BEDOELT!

OP DAT MOMENT...

BOSS, SHARKEY IS ER!

DAT ZOU TIJD WORDEN!

WORDT VERVOLGD

DE VLIEGENDE DRAAK

Een etalageruit dient om de koopwaar uit te stallen. Dat sommigen het met deze oude waarheid niet eens zijn, blijkt wel uit onze foto. Michael Caspi is eigenaar van „THE FLYING DRAGON", een theehuis met een oosterse sfeer, want pluche kussens vervangen hier tafels en stoelen. De thee is lekker, maar je moet echt wel oppassen dat je niet in slaap sukkelt.

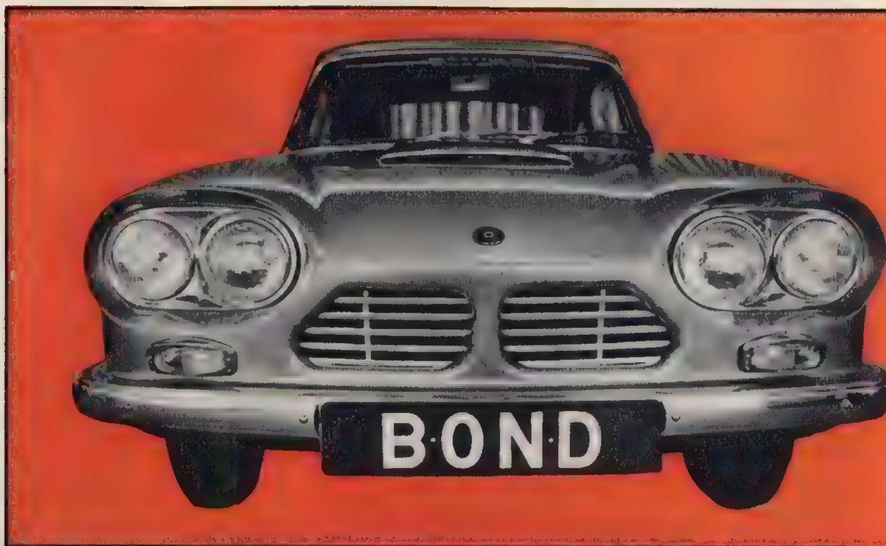

Je kan heel raar worden van de stroboscopische effecten van groepen als The Move, Pink Floyd en Amen Corner. Vooral meisjes schijnen gehypnotiseerd te worden. Na verschillende voorstellingen gebeurde het dat het publiek de zaal niet uit wilde gaan, en gewoon kalmpjes op hun plaatsen bleef staan!

JOAN BAEZ, de Amerikaanse folk-singer, voorvechtster antigeweld, is helemaal alleen achtergebleven. Haar echtgenoot, David Harris, heeft dienst geweigerd en het federale tribunaal van San Francisco heeft hem derhalve in aansluiting daarop tot drie jaar celstraf veroordeeld.

De BEATLES hebben getracht contact op te nemen met hun overleden manager Brian Epstein. Ze hebben daarvoor het beroemde medium Maurice Barbanell, directeur van een tijdschrift over spiritisme, in de arm genomen!

Een tip voor western-en-countryliefhebbers: grammofoonplatenmij. CBS geeft tijdelijk 50 grootse C & W-elpees uit van onder andere Johnny Cash, George Gones met Gene Pitney, Frankie Laine, Marty Robbins en nog vele anderen, voor maar *f* 9,90 (per stuk)!

Elfduizend landbouwvliegtuigen (waarvan 600 in Europa) bespuiten jaarlijks 67 miljoen hectare landbouwgrond, tegen insekten en om de grond te bemesten. De Russen spuiten 't meest: 26,5 miljoen hectare per jaar. Daarna volgt Amerika met 24,5 miljoen. In Nederland wordt van half april tot begin september 41.000 hectare bespoten. Foto: 'n Piper Pawnee B in actie om paal en perk te stellen aan de sprinkhanenplaag in Senegal.

O JE ZULT ER **ZO** BIJLOPEN! Q

Goeie Grutjes nog an toe, IJzerbroot mocht willen dat dit zijn Bond was! Geen James-Bondvehikel met raketten en schietstoelen en zo, maar een oerdegelijke Engelse creatie, niet bepaald mooi van lijn, maar verder mankeert er niets aan. Voluit is zijn naam Bond Equipe GT 4 S 1300, en het is een vierzitter met kunststofcarrosserie. Zijn krachtbron is de beproefde en geprezen 1,3 liter van de Triumph Spitfire: vier cilinders in lijn, 58 DIN/pk bij 4000 toeren/minuut, ruim 150 km/u snel. Een uitstekende automobiel voor de prijs van *f* 12.250.

Zonnebaden met de Amerikaanse vlag als badlaken mag niet. Een knul uit Californië deed het en kreeg 60 dagen gevangenisstraf.

LEE RADZIWILL, actrice en zuster van Jackie Kennedy, draagt graag hippe sandalen met belletjes, want dat vindt Lee zo heerlijk rustgevend...!

Stirling Moss is terug! Niet in de formule I, die hij in 1962 na 'n ernstig ongeluk verliet, maar met een Lancia Fulvia in de prestatierit „De marathon van de weg" op de Duitse Nürburgring. Een officiële come-back van de man die mèt Fangio en Clark tot de beste coureurs aller tijden wordt gerekend. Het is niet Stirlings bedoeling naar de Formule I terug te keren. Daarvoor was dat ongeluk van toen tòch te ernstig . . .

SAMENSTELLING HENK ALBERS

DE

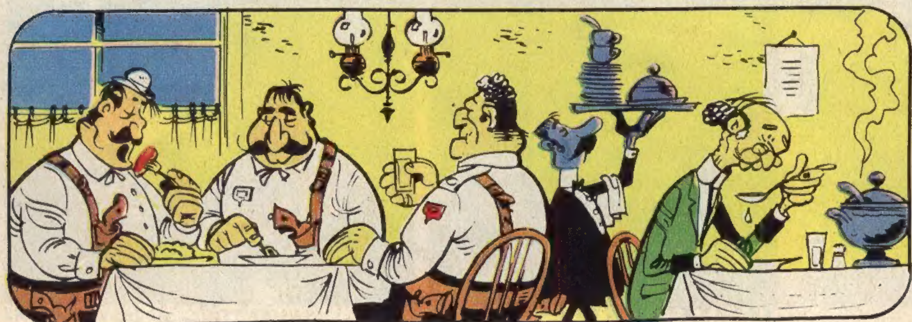

HET IS HISTORISCH DAT BLACK BART DOOR EEN WASSERIJMERK KON WORDEN GEVANGEN. HET BLEEK TOEN DAT DE BERUCHTE BANDIET IN WERKELIJKHEID EEN SCHUCHTER MANNETJE WAS, DAT ZIJN MAALTIJDEN AT IN HET RESTAURANT WAAR DE DETECTIVES VAN WELLS-FARGO BIJ ELKAAR PLACHTEN TE KOMEN...

POSTKOETS

Er zit geen goud in de kist die Lucky Luke naar San Francisco moet brengen. Keistenen zijn het. Voor iedereen een grote teleurstelling ook voor Black Bart...

